

РЕШЕНИЕ

№ 2466

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11374** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение №[ЕИК] от 14.10.2020 г., постановено по НАХД № 8159 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 483610-F491420 от 10.12.2019 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП - С., с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства.

Според касатора решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че не е съобразена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН и са пренебрегнати правилата за установяване на нарушението.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, III – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е наказателно постановление № 483610-F491420 от 10.12.2019 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП - С., с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства.

Въззивният съд е приел, че на 01.06.2019 г. е извършена проверка от служители на НАП на търговски обект – магазин за месо, находящ се в [населено място],[жк], пазар „Р.“ № 14. Проверяващите констатирани, че в обекта има монтирано фискално устройство “Е. АЗ КЛ” с индивидуален номер ЕО313355 и номер на фискална памет 44313355, регистрирано в НАП. Извършена била контролна покупка, на която бил издаден касов бон № 0003147 от 01.06.2019 г. на стойност 0,49 лева, който не съдържа задължителните реквизити: наименование на стоката, код на данъчна група, количество и стойност по вид на закупена стока или услуга.

В решението е прието, че за извършената проверка е съставен протокол № 0397039 от 01.06.2019 г., а впоследствие е съставен АУАН. Съдът е разпитал свид. Г., която е присъствала на проверката и е съпоставил нейните показанията с писмените доказателства по делото.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, в давностните срокове по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Въззивният съд е стигнал до извод, че е нарушена разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., както и че са спазени изискванията на чл. 57 ал. 1 ЗАНН, доколкото в обжалваното наказателно постановление ясно са описани всички факти и обстоятелства относно извършеното нарушение.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви, че нарушението не представлява маловажен случай и правилно е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

Горното дава основание да се приеме, че въззивният съд пълно и всестранно е изследвал фактичката обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи. В тази връзка обжалваното решение е съобразено с материалния закон, като при постановяването му не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

Не се споделят оплакванията за допуснати нарушения по установяване на нарушението. Въззивният съд подробно в мотивите е обсъдил доказателствата по установяване на нарушението, при което е извършен пълен и съвкупен анализ на протокола за проверка, издадения касов бон, съставения АУАН и показанията на свидетеля.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образа съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително следните реквизити: наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги; наименованието трябва да позволява най-малко идентифицирането

на вида на стоката/услугата; в случай че се продават стоки от един и същи вид, които са с различни цени, във фискалния бон всяка стока се отразява поотделно със съответната стойност;

Видно от приложения касов бон № 0003147 от 01.06.2019 г. се налага извод, че липсват тези реквизити, тъй като липсва наименование на стоката, код на данъчна група, количество и стойност по вид на закупена стока или услуга.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗЗДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

На основание чл. 185, ал. 1 ЗЗДС на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 лева до 2000 лева, а според ал. 2 извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. В този смисъл се споделят изводите на въззивния съд, че правилно е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 500 лева.

Не се споделят доводите на касатора за приложение на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не може да се квалифицира като маловажен случай независимо, че стойността на осъществената покупка е ниска и извършването на нарушението не е довело до неотчитане на приходи. Нарушението е със завишена степен на обществена опасност, тъй като е свързано с ограничаване възможността за регулиране отчетността на продажбите на търговците, както и се ограничават правата на потребителите, свързани с възможността да направят рекламация на закупената стока.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на пълномощника на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски в размер на 200 лева, както и на основание чл. чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение, но в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, III – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №[ЕИК] от 14.10.2020 г., постановено по НАХД № 8159 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 – ти състав. ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Централно управление на Национална Агенция по приходите сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: